

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler in Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sânt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.

Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Patriotism rutean.

Budapesta, 24 Februarie.

D-voastră poate nici nu știți, că în dieta Ungariei sânt reprezentați și Rutenii prin un deputat din nația lor. Da! Mocsáry Géza, un avocat din Ungvar este deputat rutean gr. cat. sau precum se numește el Maghiar gr. catolic.

Este un bărbat afabil de altminteră, însă l'a pus păcatele încă la a-legerile pentru sesiunea trecută de s'a făcut stavilă contra partidei naționale rutene și 'și a cheltuit tot ce a avut și ce n'a avut ca să reiasă deputat. A reeșit ca deputat de partida lui Tisza, însă numai decât la început a părăsit pe stăpânul său și a trecut la opozițiune, după aceasta a urmat concurs asupra bietului, după concurs depunerea mandatului, după aceasta o pauză până când s'a împăcat cum s'a împăcat cu creditorii, și apoi ca deputat opozițional iarăși a devenit ales cătră finea sesiunii trecute, însă blăstămata de lege de incompatibilitate 'i făcea tot nesigură pozițiunea, pentru aceea se și arăta cam rar pe aici.

La alegerile trecute nu știu cum, cum nu, 'l vedem metamorfosată, îl vedem figurând ca candidat guvernamental. Cei ce 'l cunoscneau credeau că numai din greșală a ajuns el în lista deputaților Tiszaisti, dar în fine vedându' că 'și ocupă loc în cameră vis-a-vis de opozițiune a încetat ori-ce îndoială în privința ținutei sale politice, numai motivele cele adevărate a trecerii sale nu erau încă cunoscute.....

Acest deputat, în ședința de eri, asupra budg-ului ministrului de finanțe, a ținut un discurs lung, în care se ocupă mai cu samă cu administrarea averilor statului, și între altele ăse:

„Averile statului să se esarândeze pe timp îndelungat, căci numai astfel poate arândașul duce economia domestică, dar aceasta o recomând mai

cu samă la bunurile din Ungaria superioară, unde cu preferință este indicată economia intensivă, doresc ca aceste bunuri să se esarândeze comunelor, căci acele ca economi de vite nu pot trăi fără ele, mai cu samă o merită aceasta Rutenii din Marmăția, Ugocia, Bereg și Ung, cari nici odată nu s'au lăsat a se folosi în contra elementului maghiar, ci au luptat fidel cu Maghiarii atât în luptele de independență sub Rákóczy cât și în 1848, și cari în cesțiunea limbei maghiare ca obiect de studiu obligat în scoalele elementare, atât de laudabil s'au declarat *contra Românilor*“ etc.

Noi nu scim să se fi declarat poporul rutean din comitatele amintite în cesțiunea limbei maghiare, căci pe acela nime nu 'l întreabă, s'au declarat însă doi episcopi ruteni, și acuma eată vine alesul poporului, și pentru acest vot patriotic se prenotează pe bunurile statului.

Veți așa! „*do ut des, facio ut facias!*“ Nici nu s'a uscat bine cerneala pe adresa episcopilor ruteni, și și vin prin organul deputatului și cer pentru poporul lor pâne dela stat, căci altminteră nu pot trăi. Astfel este patriotismul renegeților!

Arete guvernul numai un singur individ dintre nemaghiari, care i s'ar fi lingușit lui, sau care ar fi aruncat cu tină în muma sa numai de dragul Maghiarilor, și care pentru aceasta n'ar fi pretins remunerațiune grasă.

Am cunoscut și cunoasem de acestia chiar și din sinul națiunii noastre, căci lăpădatură se află în toată lumea, am vădut și vedem remunerațiune meritele lor în diferite forme; în-ă atâta nerușinare, ca în parlament, în fața lumii să se ceară remunerațiunea acestor felii de merite n'am cređut posibil nici chiar în patria noastră.

Jurnalistica maghiară oarbă cum este ea, rădică cu ostentațiune adresa

episcopilor ruteni, ca model de adevărat patriotism.

Fiele de bine! noi nu li invidiam amicii, ci 'i compătimim pe ei că nici ađi nu 'și cunosc interesele, și nu 'și cearcă amicii cei adevărați acolo unde ar trebuí.

Nu vėd ei că acești amici se cer la sinul lor? bine! nutrească-i, dar apoi să fie pregătiți și la aceea că nimic nu e etern pe lume, ei se vor folosi de căldura sinului maghiar și se vor întări, va veni apoi altul care va promite mai mult, și fie convinși frații Maghiari, ca aceia cari 'și vėnd patriotismul astăđi nu vor absentă dela licitațiune nici odată, căci „lupul 'și schimbă pėrul dar năravul nu!“

„Pester Lloyd,“ și după el și celalalte foi maghiare afirmă cu posivitate că ministrul de culte, va subscrie acest product al ostenelelor sale — adresa episcopilor ruteni — la Maiestatea Sa, ca să se informeze Regele și despre opiniunile Rutenilor față de ale Românilor.

O va face și cred că ađi mâne va avé ocaziune să subscrie și a episcopatului catolic. Se vede dară că totuși valorează ceva protestul Românilor, căci altminteră un guvern care se consideră de omnipotent față de naționalități, n'ar afla de lipsă ca să pună în mișcare tot clerul superior catolic în contra desprețuitului episcopat român.

Noi sperăm însă că la curte nu se vor numera voturile ci se vor pondera.

Nimic mai ridicul, decât că episcopatul catolic să afirme că el are lipsă de lege pentru impunerea limbei maghiare ca studiu obligat în scoalele confesionale, pe când de altă parte afirmă că aceasta este și dorința poporului.

Dar dacă este dorința poporului, și este și dorința episcopilor, cine 'i opresce pe episcopii catolici, cari sânt domni absoluți în biserica lor, ca în scoalele lor confesionale se introducă

limba maghiară? Ce lipsă au ei aici de lege, de autoritatea statului?

Chiar prin fapta lor dovedesc ei că nu este adevărat ceea ce ăic. Prin aceea că cer lege, dovedesc că fără autoritatea statului nici chiar ei nu pot introduce limba maghiară în scoalele confesionale.

Se vorbesce pe aici, că și Sasii vor trămite o deputațiune în contra limbei maghiare cu adresa, însă „circumspecti“ cum sânt ei, nu la regele ci numai la guvern.

Ce cugetați, oare dnul ministru o va subscrie și pe aceea la Maiestatea Sa pentru informațiune mai amplă?

Revista politică.

Sibiu, în 26 Februarie.

Târdu dar totuși. Episcopatul român greco-catolic dela Blaj s'a hotărit a 'și publica reprezentațiunea sa, asternută la Preaînaltul Tron în cauza maghiarizării scoalelor. Ne pare bine, că s'a făcut aceasta și că nu ne-am înșelat în așteptările noastre. „Foi'a scolastica“, ce apare la Blaj, este organul de care s'a folosit episcopatul greco-catolic pentru publicarea reprezentațiunii și după care și noi o reproducem. „Escelența Sa dr. Ioan Vancea“, scrie sus citata foaie, „a asternut împreună cu episcopul Lugoșului dr. Victor Mihályi o reprezentațiune Maj. Sale în audiență privată la 10 Februarie, ca espunerea pre larg a tuturor motivelor și impregiurărilor, precum numai în audiența privată este posibil. Episcopul Gherlei, Il. Sa M. Pavel tind pre la 10 Februarie în călătorie n'a putut subscrie reprezentațiunea asternută de metropolitul său; însă după reîntoarcerea la scaunul său venind la residența metropolitană s'a dechiarat întru toate învoit cu pașii făcuți. Ordinariatul dela Oradea mare 'și-a dat asemenea declarațiune.“

De altă parte ne spune „Buda-

FOIȚA.

Aventurile

doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.

(5. urmare.)

IV.

„Amorul“ de J. Michelet.

„O mare descoperire?“ întrebă librariul.

„A bună samă... domnii Thorley și Beckers vor fi foarte surprinși dar totuși lucrul este foarte exact.“

„Dar ce e domnule doctor?“

„Veninul curare înceată de a mai fi unic în felul său, amice, chiar în acest moment am descoperit o grupă întregă de corpuri, cari vor avé tocmai aceleși efecte asupra omului și asupra animalelor.“

„Ah!“

„Da, aceste veninuri curarice sânt: jodorul de méthylammonium și jodorul de tetramylammonium!“

„Auđi, auđi!“ ăise Van-der-Hock, a le căruí cunoscințe științifice erau prea mărginite... „auđi, auđi, dta ai descoperit aceste, domnule doctor? Onoare dtale, onoare întregi cetăți de Leyden.“

„Ți mulțumesc, amice!“ ăise profesorul cu gravitate, strângend librariului mâna.

„Scii, domnule doctor“ începú Van-der-Hock, „că tocmai am primit din Franța o serie întregă de opuri?“

„Nu știu prietine!“

„Studii, analize... semnate de cei mai renumiți bărbați, cu deosebire o traducere franceză, făcută de Gerhardt, a opului „*chemia organică*“ aplicată la fiziologia animală și la patologie, de baronul Iustus de Liebig.“

„Ah! arată-mi-o îngrabă... Colea jos se află capete minunate.“

„Claude-Bernard, Arago, Figuier sânt autorități științifice.“

Van-der-Bader intră în librărie și cumpără nesce lucruri neînsemnate spre marea supărare a domnului Van-der-Hock.

Spiritul eminentului profesor se plimba prin alte regiuni; noua sa

descoperire îl absorbi cu totul și fără a sci ce face, el ăise:

„Tetramylammonium! cum de n'am cugetat eu mai curend la aceasta nu e de cređut.“

În acest moment, librariul aruncă o privire desperată asupra etagerilor sale.

„Ah!“ ăise el, „tocmai am primit a șepte ediție a unui op foarte curios scris de un însemnat învățat.“

Van-der-Bader stătea nemișcat.

„Poftesce, domnule doctor, uităte Dta însuși, aici 'ți present analiza inimei omenesci și dta curend 'mi vei spune cea ce 'ți despre ea!“

La cuvântul analiză, învățatul își ridică capul și își aruncă privirea asupra unui volum, ce neobositul librar îl întinsese.

„Amorul, de J. Michelet,“ ceti el tare. „Nu cunosc nici pe unul nici pe altul.“

„La acest studiu, și nu 'ți va părea rău!“ insista Van-der-Hock.

Doctorul deschise cartea și un paragraf părea că 'i atrăsese atenția. Acest paragraf, iată'l:

„Cine va avé acum curagiul să

discute, dacă femeia este superioară sau inferioară bărbatului?“

„Ea este și una și alta tot de odată.“

„Întocmai precum ceriul încungiură pământul, așa încungiură femeia pe bărbat, ea este de-a pururea în giurul lui. Din ea noi ne-am luat începutul.“

„Prin ea noi — trăim.“

„Prin ea noi sântem învăliți.“

„Noi o respirăm, ea este atmosfera, elementul vieții noastre.“

„Iată un pasagiu foarte ciudat! ăise Van-der-Bader, cu un zimbet sarcastic. O! o! aceasta-i prea mult... Acești învățați francezi sânt incorigibili!“

„Iată aci unul, care înlocuesce oxygenul prin femeie.“

Dar vestitul chemist n'ajunsese încă la sfârșitul surprinderilor sale; și aceea ăi avea să lase urme nesterse în viața sa.“

Ne avend alt ce-va de lucru și poate și din curiositate — acest mare păcat al ficelilor Evei și al învățaților — Van-der-Bader întorsese de nou câteva foi din aceasta carte ciudată și ceti mai încolo:

pester Corr., că episcopii romano-catolici s'au declarat unanim, că introducerea limbei maghiare de obiect obligatoric în scoalele populare este în toată privința de lipsă și cu scop, și au încunoscuit despre hotărârea lor pe ministrul de instrucțiune.

Cu primirea rezoluției lui Sturm în delegațiune, s'a sfârșit acțiunea opoziției și toate vor merge acum cursul lor natural resp. guvernamental. Din debaterile delegației mai avem a înregistra o cesțiune ce privește România.

Când comisiunea s'a ocupat cu creditul pentru legațiunea austriacă la București, comitele Andrassy a declarat, că fie-care guvern trebuie să și păstreze libertatea de a recunoaște sau nu independența României până când acest Stat nu va fi implinit toate condițiunile pe care i le impune tratatul din Berlin. „Dealtminterlea“, a dis ministru pentru esterne, „România a dat deja asigurări convingătoare despre respectul seu pentru opera congresului și în fine Austro-Ungaria n'a fost cea dintâiu putere europeană care a acreditat pe reprezentantele seu pe lângă guvernul principelui Carol; Rusia a făcut aceasta înainte de Austria.

„Austro-Ungaria, trămițând un reprezentant la București, a creșut a asigura o realizare și mai repede a scopului urmărit și la care am cooperat cu celelalte puteri; ne deosebim numai în privința mijloacelor de întrebuițat pentru ajungerea aceluia scop. Această deosebire e însă motivată nu numai prin cuvinte de învecinare directă, dar și prin împregiurări speciale, fiind că noi avem în România mai mulți supuși decât toate celelalte puteri împreună și pentru că interesele noastre economice cele mai vitale ne-au impus trebuința de a procede astfel cum am făcut.“

În rândul evenimentelor politice Franța pare a ocupa rangul prim. Scirile ce ne vin de acolo, vestesc că acest stat în curând se va afla earăși înaintea unei schimbări radicale. De când cu repășirea lui Mac Mahon cursul lucrurilor nu este așa regulat și statornic ca mai înainte. Republicanii radicali se luptă ne contenit cu republicanii conservativi. Drept jertfă a acestei lupte a cădut ministrul de interne Marcère. Comisiunea camerei a hotărât, precum anunțasem încă în nr. trecut, a da în judecată pe guvernul dela 16 Mai pentru faptele lui. Cabinetul Waddington s'a opus cu întreaga sa autoritate în contra acestei hotărâri; înaintea comisiunii Waddington desvoltase pe larg motivele, din cari guvernul este necesitat a se opune dărei în judecată a ministrului Broglie. El accentuă irita-

țiunea, ce s'ar produce în țară prin un astfel de proces politic, inconvenientul, de a asculta mărturii militare, impresiunea rea, ce ar face o astfel de procedere asupra opiniei publice în țară și afară din țară. Nu este deci mirare dacă se privește acum cu oare-care nerăbdare la votul camerei. Waddington simte pozițiunea slăbită și Grévy nu va desvolta desultă energie pentru a susține cu orice preț ministeriul actual. De sine se înțelege că o astfel de schimbare radicală în Franța asupra situației Europei ar face o impresiune neplăcută, pentru că se accepta, ca guvernul cel nou să dea signalul unei ere nouă sau al mulcomirei în toate părțile.

Nici în orient nu merg lucrurile așa ca să dea loc speranței de pace și linișce. Adunarea notabililor din Tîrnova a terminat discuțiunea regulamentului seu; ea va procede acum la alegerea biroului și va rezolvă pețițiunile ce i s'au adresat. Comitetul acestei adunări s'a vădut nevoit a face o reprezentanță către puterile signatare, pentru restituire unității Bulgariei.

Din Macedonia fug Bulgarii în toate părțile; ciocniri sângeroase între ei și Turci sînt la ordinea zilei.

Dela Caransebeș, primim din parte foarte competentă desmintirea formală a tectului schimonosit de foile maghiare al cuvântărei P. S. episcopului I. Popasu, rostite cu ocaziunea intimpinării P. Sale la reîntorcerea din călătoria Sa dela Viena. Reproducem cu satisfacțiune întreg cuprinsul acestei scrisori, precum urmează:

Caransebeș, 24 Februarie 1879.

Domnule redactor! Aveți toată dreptatea, când dați expresiune convingerei comune în Nr. 21 al „Teleg. Roman“, că Preasânția Sa episcopul Caransebeșului nu a rostit, și, după trecutul lui, nu a putut rosti acele cuvinte, ce i le pun în gură foile maghiare ca răspuns la salutările în Caransebeș, la reîntorcerea sa din deputațiunea dela Viena.

Ovațiunea făcută din acest indemn a înferbentat creerii Comitensilor de aici, și în căutarea lor febrilă după aliați contra ovațiunii, neafându-i în părțile noastre de feliu, și-au luat refugiul la mistificațiune.

Responsul Preasânției Sale episcopului, care după introducerea îndatinată conținea o parafrază întru toate corectă a alocuțiunii Majestății Sale, rostită către deputațiunea Metropoliei noastre, — a înțonat mai departe în mod conciliatoriu, popularu, propriu Preasânției Sale, că noi Români în trecut începând dela scoale normale până la Universitate am învățat lati-

nesce, apoi nemțesce, acum învățăm unguresce și învățăm ușor, căci Românul are talent a învăța limbi străine. În fine s'a dat expresiune profundei și neclintitei alipiri a Românilor otodocși către preainaltul tron și dinastie.

Atât a conținut acel răspuns.

Funcționarii comitatului în ziua următoare după serenadă trag la răspundere pe doctorandul în drepturi Sălceanu ca cuvântătoriu la serenadă și cer în scris cuvântărea, care li se dă și după ce, cetind'o și iarăși cetind'o nu pot scoate din ea nici înalta trădare, nici perturbarea linișcei publice, fi dau cuvântătoriuului părintescul sfat să nu se amestece în atari demonstrațiuni, căci este om tinăr și își periclită viitoriul. Acum acești funcționari comitatensi și schimbă rolul. Ei au făcut un raport Ministrului de Interne, în care mistifică răspunsul Preasânției Sale episcopului.

Iată explicarea la toate:

Dăm cu socoteală, că acel răspuns mistificat este trâmăis la foile maghiare spre publicare sau în biroul ministerial după informațiunile oficiului de vice-comite, sau de-a dreptul dela funcționarii comitatului.

Scopul acelei publicațiuni este evident și demascat în amintita notiță a „Telegrafului Român“ Nr. 21.

De odată cu această scrisoare primim în cauza aceasta și dela correspondentul nostru din Caransebeș, care a fost de față la întimpinarea festivă, rectificări cam de același înțeles.

Reprentațiunea

episcopatului român greco-catolic

în contra proiectului de lege pentru introducerea limbei maghiare ca obiect obligatoric de învățământ în scoalele populare.

(Așternută Maiestății Sale în 10 Faur a. e.)

Cesareă Regie-Apostolică Maiestate!
Prea grațios al nostru Domn și Rege!

Sînt mai 900 de ani, de când S. Stefan, gloriosul și glorificatul rege prim al Ungariei, creatorul marilor instituțiuni de valoare perpetuă ale statului și constituțiunii maghiare, considerând înțelepțesce, că pre teritoriul acestei patrie mari locuiau cetățeni de mai multe limbi și datine, sau naționalități, pentru instituțiunile acele de însemnătate istorică ale sale a luat de idee fundamentală considerarea cuvințioasă și aprețuirea naționalităților ca atari, și însemnătatea cu totul mare a faptei acesteia și pentru țeară și stat a recunoscut-o prin următoarele cuvinte pregnante: „Unius linguae uniusque moris Regnum imbecille et fragile est.“ (St. Stephani Decr. I cap. 6 Nr. 3.)

femeie în toate metamorfozele sale ar fi totdeauna în uimire și sau s'ar plânge sau s'ar năcăji, nici odată însă nu i s'ar uri; una singură Te-ar pute ocupa de ce mii de ani.“

„În fie care moment, fiind obosit după ce și a risipit și pierdut — electricitatea sa morală, bărbatul o regăsesce în femeie, în a ei plăcută societate, la al ei sin cast.“

„Femeia, nu este numai asemenea nouă ci în multe privințe ea ne este superioară, mai curând sau mai târziu ea va sci totul!“

Doctorul Van-der-Bader închise cartea, o luă subsuoară și se depărtă clătindu-se ca un om cuprins de beție.

„Eacă, eacă, se duce fără a îmi dice un singur cuvânt“ murmură Van-der-Hock.

Și librariul era în acest moment destul de aproape de învățatul pentru a îl audî dîcînd în sine:

„Femeia! Amorul! ce analiză superbă!“

(Va urma)

Și întru adevăr! istoria celor 8 sute de ani acum trecuți adevăresce în mod strălucit, că fortărețele Ungariei zidite pre fundamentul acela au fost tari și solide în mijlocul tuturor vicisitudinilor; pentrucă locuitorii ei de limbă și datine diferite, cari formau păreții acelora, au trăit între sine — cu rari excepțiuni — în pace și înțelegere, eară față cu pericolele esterne amenințătoare s'au întrecut unii cu alții întru aducerea sacrificielor rece-ruite spre apărarea ei; de oare-ce fiecare și-a iubit și temut tesaurii sei prețioși: religiunea, ritul și instituțiunile sale bisericesci, așa patria comună ca pre nutritoarea sa, limba și datinele sau naționalitatea și națiunea sa ca și pre mama sa cea dulce.

Așa a fost aceasta odinioară, încă și atunci, când în patria aceasta mai târziu unii după alții s'au așezat locuitori de limbi și naționalități nouă; așa a fost aceasta tot-deauna, până în timpurile cele mai din urmă. Însă liberalismul, ce domnesce ađi prin Europa și așa și în patria noastră, al cărui principiu este a o rupe cu trecutul și ordina toate altminter, precum se pare, voiesce a deschide cale la schimbări și în respectul acesta prin aceea, că prin purcederea sa în locul estimării împrumutate de până aci află de bine a da loc între naționalități simburilor jalusiei și ale neîncrederei împrumutate, din cari naturalminte se nasc împărechii. Pentrucă trecînd preste Țicala prudenței practice „Ne transgrediaris terminos antiquos, quos posuerunt patres tui“ (să nu treci preste mieșuinile vechi, cari le-au pus părinții tei, Prover. C. 22, v. 28) și părăsind postulatele justiției distributive, cari înainte de aceasta au șerbit de îndreptar față de toți cetățenii patriei, acum răsămîndu-se numai pre puterea unor partide singuratică, nu tot-deauna pune în cumpănă postulatele binelui public și ale și bunăstarea tuturor cetățenilor de stat, ci de mulțori acea, ce pretinde interesul partidei sale și condițiunile de esistență ale egemoniei câștigate.

Productul unui asemenea spirit se pare a fi, și în genere se consideră de atare, proiectul aceluia actiului de lege, carele are de scop introducerea limbei maghiare în scoalele confesionale, care proiect încă așteaptă încuviințarea prea înaltă a Maiestății Voastre.

Prea înălțate Domne! departe e de la noi, ca să fim conduși sau și numai atinși de spiritul netoleranței, când plecați înaintea prea înaltului tron regesc al Maiestății Voastre cu supunere omagială ne rugăm, să Vă îndurați prea grațios a denega proiectului de lege amintit încuviințarea prea înaltă. Pentrucă noi, cari ne ținem de cetățenii de altă limbă și datine respective naționalitate, sîntem respinși mai mult la stare de apărare, și apărăm aceea, ce este prețios în ochii noștri și are influență și asupra binelui patriei comune.

Causele și motivele noastre, pre cari după natura lor punem pond foarte mare, și de cari conduși așternem această rugare prea umilită, sînt următoarele:

1. abstrăgînd dela aceea, că acel articol de lege după judecata comună acestoralalte naționalități din patrie ar fi numai primul pas spre maghiarizarea scoalelor populare ale naționalităților acestora, și așa acel articol de lege, dacă s'ar pune în vigoare, ar pune temeiul pentru nimicirea succesivă a diferitelor naționalități, — abstrăgînd dela aceasta, este afară de toată indoiala, că puterea și rigoarea aceluia articol;

a) ar delătura din scoalele noastre confesionale — ca să grăm cu restricțiune numai la Ierarchia noastră, — pre cei mai mulți învățatori ai scoalelor populare confesionale și numai din motivul acela carele statorit prin acel proiect de lege și singur este de ajuns, că anume aceea nu vorbesc

„Trebuie să suferi, să iubesci, să cugeți; eată adevărata viață a unui bărbat!“

„Sînt oameni cari se cred celibatari.“

„Dar cine o este în adevăr? Eu am căutat, dar n'am aflat această ființă mitologică. Am vădut toată lumea căsătorită prin căsătorii trecătoare, adevărat secrete, rușinoase, cutare pe un timp de trei luni, altul pentru o săptămână și cutare pentru un minut, aceste măritisuri a le momentului care sînt nenorocirea femeilor, nu sînt de loc împreunate cu mai puțin năcăz pentru bărbat. Chitul consumă mai puțin ca dama cu camelii.“

„Oh!“ murmură învățatul, „autorul acestei cărți nu mi pare a fi omul adevărului... el scrie că a vădut pe toată lumea căsătorită! Ertați mi acum să vă întreb, dacă aceasta e de creșut; eu de exemplu, sînt eu însurat?“

Van-der-Bader nu sciea, că eră singura excepție dela acest profund adevăr, raportat de Michelet.

„Și chitul, care consumă mai

puțin ca dama cu camelii“ urmă el, „este el vr'un lucru atât de ciudat?“

„Aceasta damă cu camelii, de care eu nici odată n'am audît vorbind, ar trebui să fie o ființă nesaturabilă!“

„Mă rog de iertare, domnule doctor“, strigă dintr'odată Van-der-Hock, care n'avuse timp de ași câștiga cunoștințe științifice, dar' avuse timpul de a înghiți romanele lui Dumas fiul, „dama cu camelii este o adevărată loretă, care se nutrește cu oameni tineri și care consumă mulți de acestia... enorm, fabulos de mulți,“ urmă librariul, care credea că spune doctorului ceva de interes.

Cest din urmă însă nu ascultase la aceasta explicațiune luminoasă, privirea sa s'așintî de nou asupra unei pagini din această carte minunată.

Iată pasagele, ale căror cetire, absorbau cu desevărșire pe doctorul nostru.

„O călugăriță din Alsația își uită după cum să spune, cu totul de sine pe timp de trei sute de ani ascultând cântecul priveghitoarei. Dară cine ar sci s'asculte și să urmărească pe o

limba maghiară și nu posed cunoștința ei. Așa mulți indiviți români apți luându-li-se pânea și neavând nici un prospect, ca după timpul și speșele întoarse spre studiere să capete un mod sigur de subsistență, ar despera și înmulți numărul celor lipsiți de pânea de toate zilele și ceata malconțenților, — care lucru cu destingere în timpurile aceste cu direcțiune socialistică nici patriei nici societății nu i ar șerbii nici spre folos, nici spre bucurie, ci din contră i ar fi spre cea mai mare daună;

b) locul acestor fel de învățători populari români destituiți, este credibil — să nu șicem sigur, — l-ar ocupa învățători de aceea, cari ar fi capaci de a satisface postulatul prescriș în proiectul de lege, și dacă ei nici după limbă și după naționalitate nu ar fi Români, nici după confesiune nu ar fi gr.-catolici; și așa pentru Ierarchia gr.-c. ar pute să întrevină aceea anomalie neaușită și starea aceea consternatoare, ca educațiunea și instrucțiunea pruncilor sei de școală, a fiitorilor sei credincioși, lăsată pre mâni străine să fie încredințată bunei voințe a unor indiviți cu principie și vederi contrarie principiilor sale religioase și limbei sale eclesiastice, contrarie ritului și datinelor sale creștine, — care lucru capii ierarchiei noastre nu l ar pute suferi cu nepăsare și fără de a se plânge în contra lui, și nici odată nu ar pute contribuī spre aceea, fără de a neglece cu totul, ca nescari mercenari perfidi, postulatele esențiale ale santei lor vocațiuni și ale sublimiei lor misiuni.

Deci pentru-ca să prevenim unele stări ca și aceste, vocațiunea noastră sacră pretinde ca să lucrăm spre delăturarea acelor incidente, ce ar produce atari stări, și aceasta împlinim prin cererea noastră prea umilă de mai sus. Dar încă

2. dacă ponderăm, ce fel de spirit pētrunde educațiunea religioasă morală a tinerilor, a fiitorilor părinți de familie, membrii ai societății, cetățeni și credincioși ai bisericelor, cari tineri es din scoalele manipulate de liberalismul domnitor acum sau înfluențate de spiritul lui, și principiele de comun anticreștine supte sub educațiunea aceasta, inima omului caută să se înfloare, și ori care părinte de familie cu judecată sănătoasă, ori-care cetățean cu caracter și membru credincios al bisericei umplut de îngirigi caută acuși acuși să cadă în desertațiune.

Chiar pentru aceasta noi ca administri ai vieții catolice și apărători ai bisericei creștine din respect ca credința ei și morala creștină să remână nevătimate, și în interesul bine înțele al societății, și al statului, cari ambii în realitate se basează și se țin laolaltă prin acele, să înfloarească din ce în ce mai mult, încă sūntem necesitați a face rugarea noastră prea umilă. Mai încolo

3. ceea ce și mai tare înmulțesce îngirigirile noastre cu totul îndreptățite este împregiurarea aceea prea momentoasă, că ierarchia noastră gr. c. în credința bisericei catolice este întemeiată după ritul grecesc cu limba română ca limbă eclesiastică, precum se vede apriat din cuvintele relative ale bulei canonisatoare a S. Scaun Apostolic al Romei date în 1853, cari cuvinte șic: „*In Ecclesiasticam Provinciam Graeco-Catholicorum unitam linguae Romanicae... Apostolica Auctoritate perpetuo quoque erigimus et instituimus.*“

Așa dară pentru Ierarchia noastră eclesiastică limba română este cestiune de viață, (conditio sine qua non), prin urmare tot ce amenință și periclitează limba bisericei noastre, limba română, amenință și periclitează tot odată Ierarchia, biserica noastră. Dacă noi față de pericolul acesta am fi indiferenți, atâta ar însemna, cât a ne face trădătorii bisericei noastre, ceea

ce și numai a supune ar fi păcat cumplit, să nu șicem atentat sacrileg.

Dacă odinioară cu dreptul s'a putut șice despre biserica, cumcă dēnsa este mama școalei populare, ca și carea în timpurile de mai înainte singură a născut și îngirigit școala populară; în present se poate afirma despre școala populară, că este foșorul (tinda) bisericei, carea străpune din sinul seu bisericei pe fiitorii ei credincioși.

Aștădi din foșorul acesta pășesc atară și întră în biserica credincioșii. Dacă în foșor atmosfera spirituală, adecă educațiunea și instrucțiunea e nesănătoasă, sau poate infectată, ea nici atunci nu încetează a tortura pe locuitorii sei impiliți în modul acesta și a le vesceđi viața religioasă-morală, când ei întră în biserica.

Ca nu cumva și noi acuși să ne căpētăm credincioșii din foșoare de aceste, trebuie să ne cugetăm de timpuriu, că pentru noi să nu se infinteze atari foșoare, ceea ce dorim a dobēndi și prin această petițiune omagială a noastră.

Precând plecați înaintea tronului Maiestăței Voastre ne rugăm pentru ascultarea și împlinirea prea grațioasă a acestei cereri prea umilite, perenăm cu cea mai adēncă supunere omagială.

Al Maiestăței Voastre

Viena 9 Februarie 1879

prea umiliți și prea credincioși supuși și capelani.

Dr. Ioan Vancea m. p.
archiep. și metropolit.

Dr. Victor Mihályi m. p.
episcopul Lugosului.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Lugos, în 21 Februarie. (Adresa Lugosenilor). Ve comunic aci adresa de mulțămire, ce a îndreptat'o comitetul par. gr. or. din Lugos cătră capii bisericei noastre gr. or. în cauza intenționatului proiect de lege pentru introducerea limbei maghiare ca studiu obligat și în scoalele noastre confesionale:

Escelența Voastră, Inalt Prea sântite domnule Archiepiscop și Metropolit!

Mângăiată e biserica, fericită e națiunea când din stință și iubire adevărată e superbă pre capul și păstorii sei!!

Superbă e națiunea română, superbă e biserica noastră pre Escelența Voastră ca cap al bisericei române! Superbă! căci pașii Escelenței Voastre întruniți cu pașii capilor dieceselor și a deputațiunilor consistoriale din tustrelele diecese, față de proiectul de lege pentru introducerea limbei maghiare ca studiu obligat de învățământ în scoalele noastre confesionale, au fost și sūnt adevărate espresione a simțirei fie-cărui membru al bisericei și a fie-cărui Român, iară deamna inaintare a acestui simț național la preagrațiosul tron al Maiestății Sale, ne-au umplut inimile de stimă, recunoștință, neclătită alipire și devoțiune cătră Escelența Voastră.

O vibrare rigidă a cuprins pe poporul român la respândirea acelu proiect de lege, căci în acela vedea mână rece ce tindea al scoate din ultimul dar, sigurul asil, din paladiul individualității naționale, din școala și biserica autonomă și națională, o mâna carea tindea a rupe aceea ce legea pozitivă a garantat bisericei și școalei; ținind pașii Escelenței Voastre salvarea autonomiei noastre bisericesci, biserica trebuie să fie mângăiată; luptându-ve pentru tesaurul nostru cel mai prețios pentru dulcea noastră limbă, încrederea, stima și recunoștința trebuie să încălzască inima fie-cărui Român, căci de mândria eredită dela străbunii nostri ne sūnt pline piepturile noastre pentru limba și na-

țiunea noastră și cu alipire neclătită cătră autonomia noastră bisericescă carea garantează păstrarea și dezvoltarea liberă a limbei noastre. Fie alte națiuni în fala lor mai închipuite și în situațiunea lor mai favorite de soarte, noi în consciința nobilei origine și gloriosului trecut istoric, nu dorim împărtășirea falei și a mării lor dar nici nu lăsăm să ni se obtrudă sau ouleze.

Armonia capilor bisericesci și națiunei noastre, conțelegerea perfectă între consistoriile dieceselor în aceasta cestiune corespunde uniformului puls ce bate în toți membrii bisericesci și a națiunei, e dovadă despre consonanța convingerei poporului cu capii și conducătorii sei.

Istoria noastră națională și bisericescă pentru carea soartea până a cum puține pagine senine a destinat, a înregistrat acest moment de mare însemnătate istorică în viața neamului nostru pre o pagină luminată și va adauge cu neparțialitate și fidelitate profunda mulțămită, recunoștința și iubirea, cu carea națiunea și biserica însoțesce acești pași ai Escelenței Voastre și a înaltei deputațiuni.

De aceasta mulțămită și stimă subscrisul comitet parochial a bisericei gr. or. române din Lugos pătruns fiind, grăbesce a o străpune la înaltul scaun a Escelenței Voastre cu rugarea, ca să binevoți a împărtăși tot aceste simțimente tuturor membrilor a înaltei deputațiuni din archidieceșă de sub înțeleapta D-Voastre conducere.

Lugos, din ședința comitetului parochial al bisericei gr. or. române, ținută în 18 Februarie 1879.

Julian Ianculescu m. p.,
president.

Parteniu Pestean m. p.,
notar.

Ciuma orientală.

„Pol. Cor.“ dto 8 Martie raportează sub semn oficial: După o telegramă a medicilor austriaci din Wetlianca, pe malul drept al Volgei de 40 zile nu s'a mai ivit nici un cas de ciumă.

Guvernul rusesc a luat mēsurile energice și potrivite împotriva primejdielor ciumei. Medicii declară după cercetările de până acuma, că boala ar fi în adevăr ciuma asiatică.

Pe când la vatra epidemiei situația din ce în ce devine tot mai favorabilă, astfel încât generalul Melikoff anunță stingerea pentru moment a epidemiei — din Petersburg vin sciri, ce prin aceea, că se contradic, da. loc la nedumeriri.

Casul de boală a țeranului Prokoffjeff încă tot nu este deplin lămurit; căci pe când doctorul Botkin și acum mai susține părerea sa, că numitul individ are buboanele de ciumă ear profesorul Levin din Berlin combate numai părerea, că numitul țeran ar suferi de sifilis — pe atunci de altă parte „N. W. Tagblatt“ primesce din Berlin dto 7 Martie următoarea scire alarmătoare: „Nu este nici o îndoială, că în Petersburg grasează oare care formă de boala buboanelor.

Se asigură că numărul celor îmbolnăviți trece preste 140, dar până acuma încă n'a murit nici unul dintre cei îmbolnăviți. Cei mai mulți dintre profesorii facultăței de medicină din Petersburg conglăsucesc cu profesorul Botkin, că aceste casuri pot fi luate drept precursorii unei epidemii serioase. Populațiunea Petersburgului se află într'o agitație permanentă.“

Scirea foaiei vieneze la toată întâmplarea esagerează, și pare a curge din isvor mai mult politic, Rusiei antipatic; întocmai ca și unele sciri mai noue din Galiția despre ivirea unei boale suspecte (!), care mai pe urmă s'a arētat că nu este de loc ciuma.

Varietăți.

* (In afacerea alegerilor la sinodul archidieceșan). În cercul XII al Clujului cu locul de scrutiniu M. N. Zsombor în urma abđice-rei dlui Victor Pipoș este denumit comisariu consistorial mirean dl Anania Trombițaș, ear în cercul XV al Tērnavei cu locul de alegere Deag în urma resignărei d-lui protopresb. Ioan Almășan este denumit comisariu consist. preoțesc dl Daniil de Tămaș, adm. protopresbiteral.

* (Mulțămită publică). Subscrisul paroch gr. or. în numele comitetului parochial imi țin de sânta datorință a aduce publice cordiala mulțămită marinosului locuitor din „Telu“ Neculae Ganea, carele pătruns fiind de misera stare în care se află nu numai poporul, ci și biserica noastră, carea nu avea până acum pe ce sau în ce și păstra vestmintele sântite, decât un mic scaun de lemn, cu care se servea și cliseriul la aprinde-re candelelor, sa milostivit a cum-pēra pe sama bisericei noastre un garderob mare și frumos în preț de 10 fl. v. a.

Dee Dđeu ca fapta lui marinosă să și afe cu atât mai mulți imitatori, cu cât biserica noastră, mai avēnd încă imperiioasă lipsă nu numai de vase și odoare sântite și vestminte bisericesci, ci și de mineele lunari; va primī pe lēngă cea mai viuă recunoștință și de aci încolo astfel de oferte marinosoase dela fii sei.“

Marcoș în 18 Februarie 1879.

George Dogar m. p.
paroch gr. or.

* (Estravaganță ungurească) Diarul din Pesta „Egyetértés“ publică consecutiv de trei ori, scirea: „Că România va fi în curēnd împărțită, între Rusia și Austro-Ungaria „anume astfel: Moldova și Dobrogea „la Rusia, și Muntenia și Oltenia la „Austro-Ungaria.“

Nu credem că această nouă schimbare a cartei Europei rēsăritene, de cătră patrioții redactori dela „Egyetértés“, a produs alt ceva, decât risul cetitorilor acestei foi.

* (Un nou diar românesc în Budapesta) „Egyetértés“ publică scirea senzațională, că guvernul voiesce să scoată la lumină un organ de publicitate în limba română. Precum aflăm, împărtășirea aceasta e exactă, numai redactorul nu s'a găsit încă. Diarul ar apăre în Budapesta, cel puțin de trei ori pe săptămână.

„Fam.“

* (Un profesor de universitate dascăl desat). Fostul profesor al universității din Moscova d. S. A. Rașinsky, hotărindu-se a funda o școală în satul de pe proprietatea sa și a învăța singur pe copii, s'a adresat autorității de arondisment din orașul Bely, spre a obține concesiunea necesară pentru acest scop.

Aceasta îl întrebă: Dar cine ești dta, și de unde ai dreptul a învăța copii?

Negăsind suficient titlul de fost profesor de universitate, el a fost supus unui examen ținut în orașul Bely din gubernia Smolensc, și numai după ce s'a constatat că șcie destulă carte spre a învăța pe copii din sat, i s'a dat concesiunea cerută.

* (Un sfint, locotenent-colonel). Portugalia este în general o țară fericită; dar cu toate aceste, populația ei este cădută în fanatismul cel mai mare, și chiar guvernul este mai catolic decât însuși Papa din Roma.

Cetim, într'un diar portugez, următorul decret al regelui Dom Joan al VI-lea dela începutul seculului actual:

„Dom Joan, din grația lui Dumnezeu prinț regent al Portugaliei și

Algarvei etc., fac cunoscut și vestesc pe toți acei, cari ved acest decret, că eu adoresc de deosebire pe sfântul Antoniu, la care se roagă poporul acestui oraș cu cea mai mare evlavie, și fiind că ceriul a blagoslovit silințele armatei mele, dând pace monarchiei portugese, la care eu în evlavie mea cred că a contribuit în mai mare parte numitul sfânt. Astfel fiind, am hotărât de a i oferî postul unui locot. colonel în infanterie, pentru care va primi și solda cuvenită, conform cu ordinul meu regal.

„Mareșalul Ricardo Xavier de Cunha, este însărcinat cu executarea acestui decret, și va îngrijî, ca sfântul să primească la timp solda sa.“

„Dat sub garanța autentică a sigilului meu cel mare.“

Este destul de ridicul și trist, că în secolul al 19-lea, fie chiar pe la începutul lui, să se întempe un astfel de lucru. Dar ce vor dice cetitorii noștri, când vor afla, că acel sfânt Antoniu este încă ađi locotenent-colonel în infanteria portugeză, priimind solda sa în această calitate... negreșit prin mâinile popilor, cari o cheltuiesc pentru densusul și în numele lui??

Multe pensii inutile se plătesc în toate statele lumii, însă ne îndoim, că există un stat, care plătesce o pensie ca cea de față.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

București, 10 Martie n. Camera a primit cu 71 contra 19 voturi declarația, că revisiunea art. VII din constituție (egala îndreptățire a confesiunilor) este de lipsă. Propunerea minorității, care neagă necesitatea aceasta, fu respinsă.

Seghedin, 10 Martie n. După ameađi apele au crescut puțin. Prin ridicarea sêvêrșită a stavilelor Seghedinul se poate privi de scăpat.

Budapesta, 10 Martie n. Toate secțiunile afară de a șasa, au primit proiectul de lege pentru înarticulararea tractatului dela Berlin.

London, 10 Martie n. În camera de jos ministrul Northcote declară: guvernul este gata a tracta cu Iacob Kan.

Concursurile propuse de societatea academică română,

conform decisiunilor luate în sesiunile de pe la anul 1878.

I. Premie privitoare la filologie și literatură.

(Urmare).

C. Premiu Năsturel.

(din seria A. pentru subiecte puse la concurs, d) referenți la limbistică și istoria filologică sau literară a limbii române).

Conform decisiunii luată în sesiunea anului 1877, se publică concurs pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului:

„Suficsul licuid (*l*, *r*) și suficsul gutural (*k*, *g*) în limba română.“

I. Programa:

Disertațiunea completă va cuprinde:

1. O scurtă introducere asupra suficselor licuide și guturale în limbile ario-europene în genere.

2. Un studiu general asupra acestor suficsuri în limba latină, în limbile vechi italice și în cele romane occidentale.

3. Un studiu special asupra lor în limba română, de pre cele trei dialecte: daco-român, macedon-român și istriian, arătând între altele:

a) diferențarea suficsului licuid *l* și *r*, precum și a celui gutural *k* și *g*;

b) trecerea lor ulterioară în suficsuri palatali, nasali sau altele;

c) rolul tuturor acestora în nume și în verbi;

d) proveniența lor la Români din

latină, din ante-romană sau din alte limbi.

II. Condițiuni:

1. Va fi scris românesce, într'o limbă corectă și clară.

2. Mărimea operatului va fi minimum de 20 coale de tipariu, format octav ordinar cu litere cicero.

3. Terminul concursului, când manuscrisurile au să vină în cancelăria societății academice, este 15 Aug. 1880.

Cele venite mai târziu nu se vor lua în considerațiune.

4. Manuscrisurile se cer să fie scrise curat, ligibile și de mână străină, bine legate în fascicule și paginate.

5. În fruntea manuscrisului va fi scris o devisă sau motto în ori ce limbă și tot de mână străină.

6. Pre lângă manuscris se va alătura și o scrisoare închisă cu sigil, fără inițialele autorului, adresată către societatea academică. Plicul va purta pre densusul devisa manuscrisului, scrisă iarăși de mână străină, iară în lăuntru numele autorului.

7. Manuscrisurile se vor censura prin secțiunea filologică, care va propune societății academice, în ședința plenară, premiarea aceluia dintre operatele venite, care va merita premiul destinat pentru această lucrare.

8. Manuscrisurile nepremiate se vor păstra în arhivul societății până ce se vor reclama de autorii lor, ale căror nume rămân necunoscute, fiind că plicurile ce le vor cuprinde nu se vor deschide.

9. Premiul defipt pentru această lucrare este de lei 5000, fără de-a putea fi împărțit.

10. Societatea își rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale disertațiunea ce se va premia.

II. Premie privitoare la istoria și științele politice și morale.

D. Premiu Cuza.

Secțiunea istorică a societății academice a propus și societatea a aprobat prelungirea concursului asupra tesei:

„Istoria Românilor în Dacia Traiană, dela Aurelian până la fundarea principatelor Moldova și Țara Românească.“

Condițiunile concursului sânt:

1. Operatul va fi scris românesce, cu stil clar și corect.

2. Mărimea lucrării va fi ca de 20 coale de tipar, format quart mic sau octav ordinar, cu litere cicero.

3. Terminul presentării manuscrisurilor la concurs, este 15 August 1882.

4. Manuscrisurile se vor presenta anonime, purtând o devisă care va fi reproducă pe un plic sigilat, conținând numele concurentului.

5. Premiul ce se va acorda opului celui mai bun, va fi de 4000 lei.

6. Societatea academică își rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale, disertațiunea ce se va premia.

E. Premiu Năsturel.

(din seria A. cu fondul rezervat din anul 1878. Premie pentru subiecte puse la concurs, b) referenți la științele morale și politice, Jurisprudența și Economia socială, mai ales ale țărilor române.

Conform decisiunii luată în sesiunea anului 1878, se publică din nou concurs asupra tesei următoare:

„Țeranul român“. Disertațiune asupra stărei sale morale, sociale, economice și politice, în trecut și în present, în principatul România.“

Condițiunile sânt:

1. Disertațiunea va fi scrisă în limba română, cu stil clar și corect.

2. Mărimea lucrării va fi ca de 20 coale de tipar, format în quart mic sau în octav ordinar, litere cicero.

3. Terminul presentării manuscrisurilor la concurs va fi 15 August 1881.

4. Manuscrisurile se vor presenta anonime, purtând o devisă care va fi reproducă pe un plic sigilat, conținând numele concurentului.

5. Premiul ce se va acorda opului celui mai bun, va fi de 5000, fără a pute fi împărțit.

6. Societatea academică își rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale disertațiunea ce se va premia.

III. Premie privitoare la științele naturii.

F. Premiu Năsturel.

(din seria A. Premie propuse la concurs, c) referenți la științele fizice și naturale, mai ales întru cât se atinge de natura fizică a țărilor române).

Conform decisiunii luată în sesiunea anului 1878, se publică concurs asupra tesei următoare:

„Descrițiunea completă, sub raportul fizic și economic, al unui județ al României, (după alegerea fie-cărui concurent în parte).“ *

Cu programa aceasta:

1. Geografia cu ramificațiunile ei (orografia, hidrografia, topografia);

2. Ochire asupra istoriei naturale (terâmurile, flora, fauna);

3. Starea economică, atât agricolă cât și industrială;

4. Statistica populațiunei, (starea civilă, statistica religioasă, juridică, medicală, militară, scolastică; naționalitățile etc.);

5. Etnografia (adecă descrierea usurilor, credințelor populare, porturilor locale etc.)

Condițiunile sânt:

1. Disertațiunea va fi scrisă în limba română, cu stil clar și corect.

2. Mărimea lucrării va fi ca de 25 coale de tipariu, format în quart mic sau în octav ordinar, cu litere cicero.

3. Terminul presentării manuscrisurilor la concurs este 15 August 1881.

4. Manuscrisurile se vor presenta anonime, purtând o devisă care va fi reproducă pe un plic sigilat, conținând numele concurentului.

5. Premiul ce se va acorda opului celui mai bun, va fi de lei 5000, fără a pute fi împărțit.

6. Societatea academică își rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale disertațiunea ce se va premia.

(Va urma.)

*) Se esclud d'ntre județele țerei acele, cari se află descrise pe deplin în „Analele Statistice“ de Martianu și în monografiile agricole ale d-lui Ioanu Ionescu.

Bursa de Viena

din 10 Martie n. 1879.

Argint	
Galbin	5 54
Napoleon d'aur (poli)	9 29
Valuta nouă imperială germană	57 35

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 21 Martie imobil. lui Iulius Filep (trib. M. Vásárhely); în 17 Martie și 17 Aprilie imob. lui Mihail Malmer în Bălcaciu (jud. cerc. Mediaș); în 10 Martie și 10 Aprilie imob. lui Ferdinand Czirner în Lepadia românească (judec. cerc. Aiud); în 18 Martie și 18 Aprilie imob. lui Emerich Szalak în Matei; în 22 Martie și 22 Aprilie imob. dnei Stefan Lăday în Gherla (jud. cerc.); în 17 Martie și 15 Aprilie imob. lui Mihail Schindler jun. și Mihail Fernengel în Mediaș (jud. cerc.); în 21 Martie și 21 Aprilie imob. Sofiei Lanyi în Sz. Ajta (jud. cerc. S. Szt. György); în 27 Martie și 29 Aprilie imob. lui Alecsandru Șerban și soției sale în S. Szt. György (jud. cerc.); în 7 Aprilie imob. Gallinei, Nuței și Sofiei Bratu în Nou (jud. cerc. Făgăraș); în 5 Iunie și 5 Iulie imob. și mob. lui Nicolau Bartha în Rugfalău; în 5 Maiu și 5 Iunie imob. lui Ignatz Iakab jun. și soți în Rusu; în 7 Aprilie și 7 Maiu imob. lui Pavel Matei în Bikafalva (trib. Szt. Udvarhely); în 27 Martie și 26 Aprilie imob. rămasului după Maria Tomi Balties și soți în Mohu (tribunal Sibiu); în 18 Martie imobil. lui Ioan Schmidt în Mediaș (jud. cerc.); în 17 Martie și 17 Aprilie imobil. și mob. lui Moritz Lax și soției sale în N. Sikarlo; în 26 Martie imob. lui Max Herskovits în Kissikarlo (jud. cercuală Nagybánya); în 1 Aprilie și 1 Maiu imob. lui Lazar Bors în Sz. Udvarhely (trib.)

Nr. 46.

1—3

CONCURS.

În urma concesiunei venerabilului consistoriu archidiececan de dat. 23 Ianuarie 1879 nr. 153 prin aceasta se escrie concurs pentru parochia de clasa a III. din Ruda până în 24 Martie a. c.

Doritorii de a ocupa această parochie au ași asterne petițiunile lor instruite în înțelesul Statutului organic până la ăiua susprefiptă la subsemnatul.

Brad, 16 Februarie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

N. I. Mihelțan, m., p.
protopop gr. or. a Zarandului.

„Albina“

Institut de credit și de economii în Sibiu.

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii „Albina“ se învită prin aceasta în virtutea § 19 al statutelor societății la

VI adunare generală ordinariă,

care se va ține la Sibiu în 28 Martie 1879 stilul nou, înainte de ameađi la 10 oare în casa institutului din strada Bayer Nr. 1.

Obiectele:

1. Raportul general al Direcțiunei, bilanțul anual și raportul comitetului de revisiune.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de presentă.
5. Alegerea a doi membrii de Direcțiune în sensul §. 36 din statute.
6. Alegerea comitetului de revisiune.
7. Modificarea acelor §§. din statute, cari se referesc la emiterea scrisurilor fonciari, în sensul articolului de lege XXXVI din 1866.

DD. acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statute voiesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenți, sânt rugați a 'și depune la cassa institutului acțiunile lor și eventual doveđile de plenipotență cel mult până în 25 Martie 1879 stilul nou după ameađi la 6 oare.

Sibiu, 12 Februarie 1879.

[9] 2—3

Direcțiunea institutului.